

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/178/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112224483
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112224483.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: 114. skautský zbor Ivanka pri Nitre, IČO: 00 598 721/114, so sídlom v Ivanke pri Nitre, ul. Beňadikova č. 930/1, právne zast. JUDr. Svetlana Kšiňanová, PhD., advokátka so sídlom Rázusova 2, Nitra, proti odporcovi: R L L, spol. s r.o., IČO: 36 378 721, so sídlom v Stránskom, Brezie 358, právne zast. JUDr. Ján Súkeník, advokát, so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica, v konaní o zaplatenie 1.760,- Eur, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 105,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 481,31 eur na účet právneho zástupcu odporcu č.ú. XXXXXXX/XXXX v OTP Banka Slovensko, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 10.7.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia 1.760,- eur.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 03.03.2010 uzavrel navrhovateľ ako objednávateľ a odporca ako dodávateľ Zmluvu o ubytovaní a poskytnutí stravovacích a ubytovacích služieb, ktorej predmetom zmluvy boli ubytovacie a stravovacie služby v horskom hoteli Paradise -Kunerad v Rajeckých Tepliciach od 10.07.2010 do 17.07.2010 pre detský letný tábor z dohodnutú cenu za pobyt 3.520,- eur, ktorú uhradil navrhovateľ dňa 31.03.2010 vo výške 500,- eur, dňa 23.04.2010 vo výške 500,- eur a dňa 10.07.2010 2.867,- eur, čím zaplatil 100 % pobytu. Na pobyt nastúpili dňa 10.07.2010. Od 11.07.2010 začali u detí zdravotné problémy, hnačky, zvracania, zvýšená teplota, dehydrácia, ktoré sa šírili. Dňa 13.07.2010, bolo z celkových 47 účastníkov chorých 17 a pre závažnosť boli nútený privolať záchrannú službu, ktorá tri deti dňa 12.07.2010 hospitalizovala. Ďalšie tri deti boli hospitalizované dňa 13.07.2010. Ostatní chorí účastníci boli lekárom prehladnutí na hoteli a bol im nariadený kľudový a diétny režim.

Nakoľko v čase uskutočneného vyšetrovania nebolo možné určiť hlavnú príčinu zdravotných ťažkostí, pričom podľa vyjadrení ošetrovujúcich lekárov by sa ťažkosti s veľkou pravdepodobnosťou šírili ďalej, rozhodli vedúci predčasne ukončiť pobyt, čím bol zmarený chod tábora. Uviedol, že podľa bodu 4.1 a 5.1 zmluvy mali záujem ukončiť podpísanú zmluvu, ale dodávateľ im dohodu o skončení zmluvy odmietol podpísať, preto dňa 13.07.2010 priamo v hoteli písali reklamáciu a zároveň zrušenie zmluvy. Konateľ odporcu odmietol zrušenie zmluvy a reklamáciu podpísať s tým, že peniaze nevráti ani v plnej výške a ani za štyri dni zostávajúceho pobytu, nereagoval ani na neskoršiu emailovú komunikáciu. Na základe podnetu z odpovede z RÚVZ sa dozvedeli, že vo vzorkách jedna boli zaznamenané zvýšené hodnoty koliformných baktérií a u niektorých vzoriek aj kvasinky. Hoci nadlimitne hodnoty môžu spôsobiť tráviace ťažkosti, najmä u ľudí so zníženou imunitou, bol ich pobyt hodnotený ako neopodstatnený.

Pôvodne žiadali vrátiť celú čiastku, následne nároky znížili na 2.667,- eur, čo je čiastka za štyri dni zostávajúceho pobytu a cestovné (88eur/7 dní = 12,57 x 4 dni = 50,28 x 39 detí = 1.961 eur detí 112 eur/7 dní = 16 x 4 dni = 64 x 4 vedúci = 256 eur vedúci, cestovné 15 áut x 30eur. Následne žiadali uhradil len 40, eur/4dni/1 dieťa, za 39 detí = 1.560,- eur, dospelý 50,- eur/4 dni/1 dospelý, spolu 1.760,-eur.

Pretože pobyt boli nútení zrušiť nie z vlastnej viny, ale z dôvodu toho, že deti v tábore ochoreli nie vlastnou vinou, zmluva bola zrušená dôvodne a čiastka, ktorá nebola spotrebovaná odporcovi neprináleží a takýto prípad nerieši ani zmluva.

Dňa 8.1.2013 vydal súd platobný rozkaz č.k. 14C 178/2012, ktorým vyhovel nárokom uplatneným navrhovateľom. Proti platobnému rozkazu podal riadne a včas odporca odpor, ktorý odôvodnil tým, že odo dňa 10.7.2010 poskytoval odporca riadne a včas v súlade so zmluvou pre navrhovateľa ubytovacie služby vo svojom zariadení. Dňa 13.7.2010 sa však navrhovateľ rozhodol svoj pobyt v zariadení ukončiť, čo zdôvodňoval zdravotnými problémami ubytovaných detí. Preukázateľne bolo chorých len 6 detí, čo nemohlo závažným spôsobom narušiť program navrhovateľa. Odporca mal záujem aj naďalej poskytovať žalobcovi ubytovacie a stravovacie služby a svojim konaním neporušil žiadny záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy. To že zo strany odporcu nedošlo k porušeniu žiadneho zmluvného záväzku potvrdzuje aj odpoveď Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, číslo: A/2010/03168/HDM zo dňa 24.8.2010 v ktorom ako príčinu alimetrického ochorenia u detí 114. skautského zboru, Ivanka pri Dunaji predpokladá súhrn viacerých skutočností - hygienické návyky účastníkov, klimatické podmienky, prázdninové aktivity, teda nie zavinením odporcu. Dôvodná nebola ani reklamácia. Konaním navrhovateľa taktiež vznikla odporcovi ujma spočívajúca v ušlom zisku, ktorú si odporca kompenzoval nevrátením zvyšnej časti ceny zaplatenej zo strany navrhovateľa za ubytovacie a stravovacie služby v čase od 10.7.2010 do 17.7.2010. Vzhľadom na odchod navrhovateľa takmer v strede pobytu nemal totiž odporca už možnosť, aby poskytol a zabezpečil svoje ubytovacie a stravovacie služby niekomu inému. Horský hotel odporcu je totiž pre verejnosť zatvorený a slúži len pre ubytovanie skupín, ktoré si toto dopredu objednávajú. Pri nárokoch poukázal na ustanovenie § 759 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

Navrhovateľ k odporu uviedol, že hospitalizovaných bolo šesť detí a ošetrovaných detí bolo oveľa viac, k hospitalizácii nedošlo, pretože ostatné deti mali ľahší priebeh choroby. Percentuálne bolo chorých 36 % čo sa po príchode detí domov ešte zvýšilo. V izbách ležali choré deti, ktoré trpeli hnačkou a zvracaním a za prítomnosti detí nemohla byť konaná dôsledná dezinfekcia bez ich presunu. Opustiť priestory bolo najlepším rozhodnutím pre navrhovateľa, ale aj pre odporcu, nakoľko tento mal možnosť dôkladne pripraviť a vydezinfikovať priestory pre ďalší turnus. Navrhovateľ vykonal rozhodnutie a zariadenie opustil a napriek tejto skutočnosti sa chcel s odporcom korektne dohodnúť. Zároveň uviedol, že v Zmluve o ubytovaní nie sú dohodnuté storno poplatky pre tento prípad, a preto má navrhovateľ za to, že peniaze si odporca ponechal bez právneho titulu. Ak odporca argumentuje tým, že si tým nahradil ušlý zisk, tak žalovaná čiastka nie je celá suma, ktorú si odporca svojvoľne ponechal, pretože z tejto sumy je odrátaná čiastka, ktorú považuje navrhovateľ za korektné ponechať odporcovi. Po predčasnom odchode, nevznikli odporcovi náklady na stravu, keďže turnus predčasne odišiel, nevznikli odporcovi náklady na vodu, elektriku, a iné náklady spojené s pobytom, keďže turnus odišiel predčasne a je teda korektné zo strany odporcu nespotrebovanú platbu vrátiť.

Vo veci súd nariadil pojednávanie.

Navrhovateľ uviedol, že sa nejednalo o zotavovací pobyt, pretože pobyt riešil s Ústredím slovenského skautingu, ktoré mu uviedlo, že pokiaľ idú do hotelového zariadenia, kde je poskytnutá strava a ubytovanie, tak pobyt nahlasovať netreba. Mal prítomného zdravotníka, pravdepodobne aj prehlásenia rodičov o zdravotnej spôsobilosti detí a zdravotné preukazy, ktoré predkladali hygiene. Zdravotník viedol evidenciu. Hotel pred ubytovaním neboli pozrieť, ubytovanie riešili len na základe zistení z internetu. Jednalo sa o tábor, ktorý nebol organizovaný za účelom podnikania a zisku.

Za príčinu ťažkostí detí označil zvýšený počet koliformných baktérií v jedle zistený zo vzoriek jedla podávaného navrhovateľom. Pobyt sa rozhodli ukončiť na radu lekára. Uviedol, že podobné problémy

mal aj turnus pred nimi, o čom sa však dozvedel dodatočne. Tento turnus tiež zo zdravotných dôvodov musel zrušiť pobyt po 4-tom dni.

Uplatnený nárok predstavuje len vrátenie nespotrebovanej ceny z celkovej sumy 3.867 eur, ako rozdiel medzi nami požadovanou sumou 1.760 eur po odčítaní primeraného zisku 20,4 %, vo výške 450 eur, ktorý by zostal odporcovi.

Odporca uviedol, že zo strany navrhovateľa sa jednalo o zotavovací pobyt podľa § 25 zák. 355/2007 Z.z. o ochrane zdravia pri ktorom odporca porušil viacero povinností. Vzhľadom na počet členov skautského klubu navrhovateľa a počet nečlenov na pobyte sa na navrhovateľa nemohla vzťahovať ani výnimka pre skautský tábor.

Odporca namietal aj aktívnu legitímáciu navrhovateľa s poukazom na absenciu dohody o právnej subjektivite.

Uviedol, že s poukazom na rozsudok KS Žilina č.k. 20S/437/2011 z 29.5.2012, ktorým navrhovateľ v správnom konaní proti Slovenskej obchodnej inšpekcii bol úspešný a došlo k zrušeniu rozhodnutia, v ktorom bolo konštatované, že nedošlo zo strany navrhovateľa k porušeniu žiadnych ustanovení na ochranu spotrebiteľa.

Zároveň uviedol, že uplatnený nárok nie je povinný s poukazom na ust. Občianskeho zákonníka ubytovateľ vrátiť, nakoľko nedošlo k žiadnemu porušeniu jeho povinností a uvedená suma predstavuje jeho ušlý zisk s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 24.3.2008, sp.zn. 25Cdo 870/06, ktoré pojednáva o tom, čo je ušlý zisk a náklady dosiahnutia ušlého zisku. Ušlý zisk predstavuje sumu 2.217 eur aj podľa zmluvy o ubytovaní o poskytovaní služieb, kde sú jednoznačne stanovené platobné podmienky a z nich možno vyčísliť jednoznačne uvedenú sumu.

Spôsobenie zdravotných ťažkostí jeho zavinením vylučoval, poukazoval na skutočnosť, že ani pri jednej vzorke s pracovného prostredia neboli zistené patogény, pokiaľ sa odoberali vzorky z jedla, tieto boli zle spracované zamestnancom hygieny, nadmerne vystavené poveternostným podmienkam. Poukázal na rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Žilina z 30.8.2010, ktorým bolo konanie v zmysle ust. § 30 ods. 1 písm. h) zastavené s konštatovaním, že dôsledným zistením stavu veci zistil správny orgán, že v tomto prípade nemožno na vec aplikovať ust. § 25 ods. 1 zák. č. 355/2007 Z. z., pretože nešlo o zotavovacie podujatie, pričom pre skautov platia podmienky ako pre ostatné fyzické osoby. Ak bola nariadená RÚVZ dezinfekcia, pobyt nebol zrušený z dôvodu dezinfekcie, pretože táto sa robí kontinuálne a každodenne aj pri prevádzke. Z jeho strany bol dodržaný aj prevádzkový poriadok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením listinných dôkazov.

Súd zistil, že účastníci uzavreli dňa 3.3.2010 zmluvu o ubytovaní, poskytnutí stravovacích a ubytovacích služieb na základe ktorej sa zaviazal odporca poskytovať ubytovacie a stravovacie služby pre 35 platiacich osôb a 3 osoby pedagogický zbor.

Navrhovateľ podľa dohody uhradil odporcovi vopred preddavok vo výške 1000,- eur (poštové podacie lístky z 23.4.2010, ktorým bola poukázaná suma 500 eur na adresu odporcu a poštový podací lístok zo dňa 31.3.2010, ktorým bola poukázaná suma 500 eur na adresu odporcu) a pri nástupe 2.867 eur podľa príjmového pokladničného dokladu vydaného odporcom dňa 10.7.2010 ktorým potvrdil prijatie 2.867 eur od navrhovateľa.

Preddavky boli účtované faktúrou č. 01/03/2010 ktorou odporca účtoval navrhovateľovi preddavok 500 eur označený ako záloha č. 1 a faktúrou č. 03/2010 vystavenou odporcom navrhovateľovi na preddavok 500 eur s určením záloha. Celkové plnenie bolo vyúčtované faktúrou 8/2010, ktorou odporca vyúčtoval navrhovateľovi sumu 3.867 eur splatnú 7.8.2010 za ubytovanie 38 detí, za ubytovanie jedného dieťaťa po dobu 6 dní, ubytovanie a stravovanie štyroch dospelých osôb.

Súd v konaní oboznámil záznamy o ošetrovaní pacienta v stacionári detského odd. NsP Žilina zo dňa 13.7.2010 vyhotovené MUDr. Q. K. spolu u 6-tich pacientov, ktorí boli ubytovaní u odporcu na

základe podujatia organizovaného navrhovateľom, pričom zistil, že u ošetrovaných pacientov bola zistená anamnéza u pacienta, problémy, opakované vracanie, stolica a močenie bez ťažkostí, s odkazom na tábor v Kunerade so stanovenou diagnózou akútneho dispeptického syndrómu pri rehydratačnej liečbe.

Listom zo dňa 13.7.2010 označeným ako zrušenie zmluvy a reklamácia pobytu navrhovateľ na adresu odporcu a konateľa, reklamoval pobyt zo zdravotných dôvodov účastníkov tábora a z uvedeného dôvodu odstúpil od zmluvy.

Podľa záznamu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva zo dňa 13.7.2010, bolo RÚVZo zistené, že z 37 detí u 15 detí a jedného vedúceho sa prejavili ochorenia, ktoré sa objavili už 11.7.2010 s prejavmi vracania a hnačkami.

Navrhovateľ žiadal Regionálny úrad verejného zdravotníctva (RÚVZ) viacerými listami o došetrenie udalosti aj s poukazom na záznam z epidemiologického vyšetrenia zo dňa 13.7.2010.

V odpovediach RÚVZ oznámil, že nie je možné vyšetriť zdravotné problémy účastníkov tábora Kunerad za obdobie od 10.7.2010 do 13.7.2010, pretože neboli izolované významné patogény. Zároveň uviedol, že nadlimitné hodnoty koliformných baktérií a kvasiniek môžu spôsobiť tráviace ťažkosti, najmä u ľudí so zníženou imunitou prípadne inak zaťažených jedincov, ale ako jednoznačne etiologické agens (patogén) spôsobujúci ochorenia ho nemožno stanoviť alebo potvrdiť. Za príčinu zdravotných ťažkostí detí 114. skautského zboru Ivanka pri Nitre označil aj súhrn viacerých skutočností, pri zohľadnení klimatických podmienok, prázdninové aktivity, hygienické návyky účastníkov tábora.

Medzi účastníkmi po ukončení tábora prebiehala aj emailová komunikácia s návrhmi navrhovateľa na vysporiadanie nespotrebovaného zostatku sumy 3867 eur vyúčtovanou faktúrou 8/2010, s výzvami na úhradu 1760 eur.

Súd sa s aktívnou legitimáciou vysporiadal už v konaní predchádzajúcom nariadenému pojednávaniu a to zrušením uznesenia o zastavení konania, nakoľko navrhovateľovi podľa stavov s poukazom na ust. § 6 ods. 2 zák. č. 83/1990 Zb. patrí ako samostatnej organizačnej zložke právna subjektivita a to aj s poukazom na potvrdenie náčelníka SLSK o pridelení IČO Slovenskému skautingu, 114. zbor Ivanka pri Nitre vydané pre potreby organizačnej zložky v súvislosti s právnou subjektivitou zo dňa 12.6.2003 a dohodu o udelení právnej subjektivity zo dňa 12.6.2003.

Súd ustálil, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi predstavuje spojenie viacerých zmluvných typov vzájomne prepojených do jedného právneho úkonu, ktorej podstatou bolo zabezpečenie ubytovania, stravovania a ostatných dohodnutých služieb v období od 10.7.2010 do 17.7.2010 v špecifikácii podľa čl. 2.4., kde ako hlavné plnenie bolo poskytovanie ubytovacích služieb a s tým spojených ďalších služieb spojených s pobytom ako stravovania a pod..

Súd mal v konaní preukázané, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy o ubytovaní a poskytovaní služieb.

V prípade zmluvy o ubytovaní pripadá do úvahy odstúpenie z dvoch dôvodov. Jednak pre porušenie povinností (§ 517 Obč. zák.) podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka alebo podľa ust. § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka s odstúpením od inominátnej zmluvy o poskytovaní stravovacích a iných služieb.

V prípade odstúpenia od zmluvy pre porušenie povinností je podmienkou platnosti odstúpenia kvalifikované odstúpenie, teda musí byť naplnený dôvod a postup ustanovený zákonom. Dohoda účastníkov odstúpenie od zmluvy neumožňovala, v prípade storna pobytu účastníci dohodli „nevratnosť“ záloh.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 754 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo zmluvy o ubytovaní vznikne objednávateľovi právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia).

Podľa ust. § 754 ods. 2 Občianskeho zákonníka za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami.

Podľa § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka ubytovaný môže odstúpiť od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby; ujmu vzniknutú ubytovateľovi predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť.

Súd nemal preukázané, že by zo strany odporcu nebolo poskytnuté riadne plnenie v dodatočnej primeranej lehote, teda že by došlo ku kvalifikovanému porušeniu zmluvnej povinnosti s právom veriteľa - navrhovateľa odstúpiť od zmluvy a to či už vo vzťahu k ubytovaniu alebo k ostatným plneniam, teda najmä poskytovaniu stravy, teda dôvod odstúpenia od zmluvy pre omeškanie s riadnym plnením zmluvných povinností nebol daný.

Súd síce mal preukázané zo správy Regionálneho úradu verejného zdravotníctva zo dňa 28.7.2010, že u vzoriek boli zvýšené hodnoty koliformných baktérií a kvasiniek, avšak neboli zistené významné patogény, ktoré by mohli vyvolať epidémiu.

Je všeobecne známe, že koliformné baktérie sa bežne nachádzajú v čreve ľudí a živočíchov. Slúžia ako ukazovateľ fekálneho znečistenia a do pokrmov sa najčastejšie môžu dostať nedodržaním zásad osobnej hygieny, najmä neumývaním si rúk po použití toalety. „Prítomnosť koliformných baktérií signalizuje aj možnú prítomnosť vírusov, ktoré sa bežným kultivačným vyšetrením v stolici či vzorkách stravy nedajú dokázať. Vírusy sa často vylučujú stolicou. Dôkaz črevných baktérií v jedle poukazuje aj na možnú kontamináciu vírusmi, ktoré v letných mesiacoch spôsobujú časté hnačkové ochorenia, laicky nazývané aj črevné alebo letné chrípky. Primeraný celkový počet mikroorganizmov (CPM), koliformných baktérii, kvasiniek či plesní sa nepokladá za chybu, ak nejde o choroboplné mikroorganizmy. Ich stanovený počet sa používa ako ukazovateľ mikrobnej čistoty príslušnej potravinárskej suroviny alebo hotového výrobku, ako aj hygienickej kvality ovzdušia, vody, predmetov bežného používania, čistoty prevádzok v potravinárskom priemysle.

Súd však z vyjadrení RÚVZ Žilina, lekárskeho úradu nezistil, že by práve zvýšený počet koliformných baktérií bol príčinou tráviacich a zažívacích ťažkostí, pre ktoré sa navrhovateľ rozhodol ukončiť pobyt. Podľa názoru súdu, pokiaľ by výskyt a koncentrácia koliformných baktérií bola v takom rozsahu, že by ich štruktúra alebo počet ohrozoval zdravie, došlo by k zatvoreniu prevádzky, pretože turnus, označovaný ako skautský tábor mal jednoznačne charakter zotavovacieho podujatia. Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 355/2007 Z.z. za zotavovacie podujatie sa považuje organizovaný pobyt najmenej piatich detí a mládeže do 18 rokov veku na čas dlhší ako štyri dni, ktorého účelom je rekreácia detí a mládeže, posilnenie ich zdravia a zvýšenie ich telesnej zdatnosti. Skutočnosti tvrdené odporcom o tom, že pri odbere vzoriek došlo k nesprávnej manipulácii a skladovaní a nárastu počtu baktérií právo konaním pracovníka RÚVZ však súd nemal preukázané a táto skutočnosť nevyplýva ani z rozhodnutia o zastavení správneho konania.

Súd z vykonaného dokazovania nemal preukázané ani také poskytnutie vadných plnení zo strany odporcu (zdravotne závadnej stravy, ubytovania v zdravotne nevhodných priestoroch a pod.), ktoré by mali za následok vznik nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ uplatnené nároky z tohto dôvodu neuplatňoval.

Súd navrhovateľovo odstúpenie od zmluvy o ubytovaní zo strany navrhovateľa preto posudzoval podľa § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade sa jedná o kogentné ustanovenie občianskeho zákonníka, ktoré automaticky vylučuje akúkoľvek prepadnú klauzulu, nakoľko ubytovateľ má právo na náhradu spôsobenej ujmy, a to iba v prípade, ak jej nemohol zabrániť. Nakoľko podstatou plnenia bolo poskytovanie ubytovania, ostatné plnenia boli priamo závislé na poskytovaní hlavného plnenia a súd preto ust. § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka aplikoval na celý právny úkon.

Navrhovateľ nároky uplatnené v konaní uplatňoval titulom vrátenia nespotrebovanej časti plnenia, čomu zodpovedá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Obč. zák. z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Pokiaľ však pri poskytovaní ubytovania dôjde k dohode o poskytovaní ubytovania na určitú dobu, popri možnosti odstúpiť od zmluvy o ubytovaní v prospech objednávateľa, je daná možnosť ubytovateľovi domáhať sa voči objednávateľovi ujmy, ktorá mu vznikla predčasným zrušením ubytovania, ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť.

Ak ubytovateľ dôvodne uplatní nárok na náhradu ujmy, v rozsahu vzniknutej ujmy nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie na strane objednávateľa.

Odporca definoval ujmu vo výške „ušlého zisku“ v sume 2.217 eur, ako stratu v rozdiel príjmov spotrebovanej a nespotrebovanej časti preddavkov. Pre rozhodovanie súdu nie je záväzná právna kvalifikácie nároku odporcom, pretože právne posúdenie skutkových okolností je povinnosťou súdu. V tomto prípade vzhľadom na absenciu protiprávnej udalosti nedošlo k spôsobeniu škody navrhovateľom odporcovi, teda ujma nemôže mať charakter ušlého zisku, avšak má charakter ujmy vo výpadku príjmov. Ujmou totiž nie je len výpadok zisku ale celého príjmu ktorý jednak obsahuje fixné a variabilné náklady na ubytovanie, mzdy, odmeny personálu, náklady na obstaranie surovín pre výrobu stravy a pod.. Vyčíslená čiastka predstavuje pomernú časť určenej odplaty za ubytovanie a poskytnutie služieb. Zároveň vzhľadom na čas odstúpenia od zmluvy, spôsob poskytovania ubytovacích a ostatných služieb odporcom (turnusové ubytovanie pre uzavretý počet členov turnusu), súd má za to, že tvrdenia odporcu, že nemohol zabezpečiť vyťaženosť inými osobami považoval za dôvodné. K odstúpeniu od zmluvy totiž došlo po troch dňoch turnusu a je obtiažne požadovať, aby odporca, ktorý prevádzku využíva práve na turnusové poskytovanie služieb, mohol zabezpečiť naplnenie kapacít po zostávajúci nenaplnený čas turnusu.

Navyše, pokiaľ sa jedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, je potrebné jeho výšku preukázať a toto dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Bezdôvodné obohatenie môže vzniknúť len v rozsahu, na aké plnenie nemá odporca nárok, teda nejedná sa o ujmu a výšku bezdôvodného obohatenia je potrebné preukázať. Preto ak by sa malo jednáť o bezdôvodné obohatenie na strane odporcu tým čo ušetril, napr. na spotrebovaných energiách a strave, musel by navrhovateľ preukázať takýto rozdiel v ušetrení nákladov, ktoré by inak musel odporca vynaložiť, čo navrhovateľ vzhľadom na všeobecne uplatnené nároky nepreukázal. Súd preto nemal inú možnosť, len žalobu zamietnuť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi priznal právo na náhradu trov konania.

Súd priznal odporcovi nárok na náhradu trov konania podľa vyčíslenia z 6.9.2013 vo výške súdneho poplatku za podanie odporu vo výške 105,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 512,54 eur, pozostávajúcu zo štyroch úkonov právnej pomoci a to:

- príprava a prevzatie veci 11.1.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.

- písomné podanie na súd vo veci samej 21.1.2013, podanie odporu podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.

- dva úkony účasti na pojednávaní 5.9.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. od 12:00 do 14:20 hod. t.j. dve začaté dvojhodiny,

vo výške určenej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z hodnoty veci 1.760,- eur, čo predstavuje hodnotu úkonu 81,33 eur, za štyri úkony 325,32 eur. Ku každému úkonu súd priznal odporcovi podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. paušálnu náhradu nákladov vo výške 7,81 eur, spolu za 4 úkony 31,24 eur.

Súd ďalej priznal odporcovi nárok na náhradu straty času podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, spolu za dve polhodiny (vzdialenosť 34 km PB-ZA a späť) vo výške 26,02 eur (2x13,01 eur) a cestovné náhrady v uplatnenej výške 18,51 eur za cestu na pojednávanie a späť dňa 5.9.2013, hoci pri cene MN 1,418 eur/l a spotrebe 6,3 l/100km automobilom Škoda Superb Z., náhrada PHM 6,07 eur, náhrada základnej sadzby 12,44 eur (68 km x 0,183 eur).

Súd k celkovej výške trov konania 401,09 eur priznal odporcovi aj náhradu DPH vo výške 20%, t.j. v sume 80,22.

Celková náhrada trov konania predstavuje 481,31 eur.

Súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že podľa § 149 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 105,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 481,31 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa č.ú. 1564369/5200 v OTP Banka Slovensko, a.s..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).